

[Kurt Brauer.]

ikke vil medvirke til besparelser, der går ud over en af de svagest stillede grupper i samfundet, nemlig pensionisterne. Vi bekender os fortsat til den opfattelse, at socialsektoren trænger til et grundigt gennemsyn, for at vi kan få sikkerhed for, at de investeringer, vi foretager dér, anvendes produktivt, hvad man bestemt ikke kan sige, at de gør i dag i alle tilfælde.

Vi synes, at dette lovforslag er udtryk for en retfærdighedshandling. Pensionisterne ved, at vi skylder dem disse penge, befolkningen i almindelighed ved, at vi skylder pensionisterne disse penge, og S og SF ved det. De borgerlige partier ved det ikke, frød være med dem. Socialistisk folkeparti stemmer for.

Poul Schlüter: Det, der kalder mig på tælerstolen, er hr. Albertsens indlæg. Han har ofte fristet mig og i dag altså over evné. For mit vedkommende ligger det sådan, som det gør for flertallet af folketingets medlemmer; at jeg har ikke deltaget i udvalgsarbejdet, men har været henvist til at læse betænkningen og de bilag, som knytter sig til den. Det har jeg gjort, og så synes jeg, det er nødvendigt at få sagt under denne debat om en meget vigtig sag, at i alt fald jeg kan ikke i de 7 år, jeg har været medlem af dette høje ting, mindes noget tilfælde, hvor der så utilsløret og så klart og så rent gøres forsøg på stemmefiskeri som i denne sag.

Man kan nok opfatte denne sag og regeringens hensigter således, at nu skal der sættes et plaster på det sår, som blev skabt, da økonomiministerens kulegravningsarbejde strandede på SFs nej. Så kom også socialdemokratiets nej ligesom en refleks, det kom lige så automatisk, som en bedøvet patients nervereaktion gør det, hurtigt. SF fik i løbet af få minutter fastlagt socialdemokratiets og regeringens politik i denne sag, og det føler jeg trang til at minde hr. Albertsen om i dag.

Der er nu et mindretal her i salen, som søger at fastholde den økonomisk rigtige linje, økonomiministeren stak ud under kulegravningsarbejdet, og derfor burde det egentlig også være ham, der svarede på regeringens vegne i dag.

Hr. Albertsen bestred i sit indlæg, at der virkelig skulle være tale om en mærkbar stigning i pensionisternes levevilkår sam-

menholdt med andre samfundsgruppers i de senere år. Han søgte ligesom at sætte et spørgsmålstegn ved, at denne stigning virkelig var sket, og så er det, jeg gerne vil minde om den betænkning, som er til rådighed for alle os medlemmer af tinget, som ikke var med i udvalgsarbejdet. Mindretallet i udvalgsbetænkningen skriver, at der ikke er et efterslæbsproblem, og jeg synes, at vi må have belyst i dag, om det er rigtigt, og her må jeg bede en autoritet, der trods alt er større — med al respekt for hr. Albertsen — på området om at udtale sig, nemlig socialministeren. Jeg vil gerne bede socialministeren, som er den førende autoritet på dette område, om under denne debat at tilkendegive: er der, eller er der ikke et efterslæbsproblem for pensionisterne? Der er afleveret et svar fra ministeriets side på et spørgsmål under udvalgsarbejdet, som jeg godt vil minde om. Man har spurgt fra udvalgets side: hvordan ligger det, når vi tager perioden fra 1962 og frem til i dag og sammenligner pensionisternes vilkår med den øvrige befolknings, med den erhvervsaktive del af befolkningens? Hvis vi foretager den sammenligning, er det så ikke rigtigt — det spørger jeg socialministeren om — at der har været en kraftig stigning i pensionisternes relative levestandard, og at den har været særlig markant fra 1968 og frem til dette øjeblik? Jeg tænker på spørgsmål 1 i bilaget til udvalgsbetænkningen, der lyder: Hvor stor en del af de erhvervsaktives disponible indkomst — og det vil sige løn, skat og sociale bidrag — udgjorde pensionerne i 1959 og fremad? Og så vidt jeg kan se, efterlader ministeriets svar overhovedet ingen tvivl. Hvis man sammenligner med samtlige arbejderes indkomst, udgjorde pensionisternes indkomst i 1959 53,6 pct. af disse, i 1968 55,6 pct., men i 1970 61,2 pct. Det er ikke bare en lille, det er, og jeg tilføjer heldigvis, en stor stigning. Disse tal, synes jeg, skal ikke blot stå i bilaget til betænkningen, jeg synes, de skal helt frem i lyset, og derfor vil jeg gerne i dag have socialministerens bekræftelse af, at sådan er kendsgørningerne. Dette er, hvad der i de seneste år er sket omkring pensionisternes levevilkår. Der er altså ikke, så vidt jeg kan se, et efterslæbsproblem.

Så vil jeg også gerne, at det bliver sagt klart under denne debat, at de 300 mill. kr.,